

Teisel päeval pärast lounat kutsuti Lüthe-
rust riigi sure koogodusse ette, kus keiser ja
keik würstid kous ollid. Lutherus kunitas
veel üks kerd palve läbbi omma neelt. O h
Jummal! ütles temma, sinno pärast ma
innimeste ees kohus tain, sinno pärast os-
len ka walmis omma ello játtu, keik olgo
sinno holeks! — Agga ei suundind eestuks st-
teda kohtokotta via, ni märkamatta paljo
rahvast olli kokko koognud ja panni keik
eed parkile kinni, sest iggamees himmistas
veel wimist korda Lutherusse silmnaqao näh-
ha sada. Widi teda sies ühhest kõrvalis,
sest ukkest sisse ja seal olli üks kulus wåe-
overst eessimenne, kes temma liggi andis.
Kopputas Lutherust õlla peale ja ütles: „Mun-
gose, mina ooke! sinna olled rängemat teed
kaimas, kui ei minna egga ükski teine wåe-
overst se keigekurjama lahingi aial ep olle
kainud. Agga, olled sa ommast melest oige
ja ommas uskus kindel, ärre karda, ei Jum-
mal játtu sind mahha!” Menned teised

suurtugan mehhed teggid armsauste temma-
ga jutto temma mele töötuseks ja nimme-
taid temmale Kristusse saanad mis jüngri-
tele ütles: Kui nemmed teid ðrraandwad,
siis ärge murretsege mitte, kuid, ehk mis
teie peate rákima. Matt. 10, 19.

Panni suur kohhus kaks küssimisse: sanna
Lutherusse ette

- 1) Kas tunnistan need kirjad, mis sinno
nimme al likumas on, omma tehtud
ollewad?
- 2) Kas nüüd need kirjad walleks mپis-
tad woi mitte?

Todi siis ramatud wåissa; Lutherus wa-
tis neid läbbi ja tunnistas neid ommaks,
et temma neid olli kirjotanud. Agga se teise
küssimisse: sanna pärast, mis täiet ráhhele:
pannemist tarvitab, pallus temma ommale
hoomiseks aega, ja sedda aega anti temmale ka.

Kui Lutherus teisel päeval jálle kohto ees
seisis, pallus temma esmalt, et Keiser ja
sured würstid wöttaksid temimaga kannatada,